

Sygn. akt I ACa 730/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Anna Cesarz

Sędziowie: SA Hanna Rojewska

SA Tomasz Szabelski (spr.)

Protokolant: stażysta Iga Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. w upadłości układowej**

przy udziale nadzorcy sądowego strony pozwanej

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 30 stycznia 2015 r. sygn. akt X GC 697/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. w upadłości układowej na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I ACa 730/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Łodzi, w sprawie z powództwa (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w Ł. przeciwko I. Towarzystwu Funduszy Inwestycyjnych Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę, uchylił nakaz zapłaty tego Sądu z dnia 16 lipca 2014 r. (sygn. akt X GNc 718/14) w zakresie kwoty 347.080 zł, tj. kwoty 21.594,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty, kwoty 19.324,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty, kwoty 283.538,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 22.622,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty i w tym zakresie umorzył postępowanie (pkt 1), utrzymał w mocy w pozostałej części przedmiotowy nakaz zapłaty (pkt 2), a także nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 55,20 zł tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa (pkt 3).

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie ustaleń, które

Sąd Apelacyjny w całości podzielił i przyjął za własne. Z ustaleń tych wynikało, w szczególności, że w dniu 20 sierpnia 2010 r. pomiędzy powódką, jako uczestnikiem funduszu, a pozwaną (wówczas Idea Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. w W., a obecnie (...) S.A. w W.), jako towarzystwem, zawarta została umowa dotycząca wypłaty świadczenia, mocą której powódka, jako zakład ubezpieczeń, wyraziła gotowość oferowania swoim klientom produktów ubezpieczeniowych z ubezpieczeniowymi funduszami kapitałowymi i wyraziła zamiar inwestowania środków pieniężnych w fundusze: Idea P. Fundusz Inwestycyjny Otwarty (obecnie: I. P. Fundusz Inwestycyjny Otwarty) i Idea P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty (obecnie: I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty), zarządzane i reprezentowane przez pozwaną, zaś fundusze oświadczyły, że są zainteresowane współpracą z powódką. Nadto, strony powyższej umowy oświadczyły, że umowa ta stanowi w zakresie uregulowanym w § 6 umowę o świadczenie na rzecz uczestnika, zaś postanowienia tej umowy w zakresie uregulowanym w § 2 i 6 mają zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy jednostki uczestnictwa zostały nabyte i są nabywane przez uczestnika funduszu bezpośrednio w funduszu lub za pośrednictwem Towarzystwa. W § 2 umowy strony ustaliły, że inwestowanie przez uczestnika funduszu w fundusze będzie dokonywane na następujących zasadach: uczestnik funduszu będzie nabywać jednostki uczestnictwa funduszy w imieniu własnym i na własną rzecz; status uczestnika funduszy przysługiwać będzie uczestnikowi funduszu; prawa i obowiązki uczestnika funduszu,

jako uczestnika funduszy, określają przepisy prawa oraz każdorazowe statuty

i prospekty informacyjne funduszy dostępne na stronie internetowej towarzystwa; uczestnik funduszu będzie nabywać i żądać odkupienia jednostek uczestnictwa funduszy, składając w towarzystwie zlecenie nabycia i odkupienia na właściwych formularzach albo - na podstawie odrębnej umowy zawartej

z towarzystwem – telefonicznie, oraz w przypadku nabywania jednostek uczestnictwa również będzie nabywał jednostki uczestnictwa w formie wpłat bezpośrednich, dokonywanych na rachunki bankowe wskazane w załączniku nr 1 do umowy; nabycie jednostek uczestnictwa funduszy, odkupienie tych jednostek oraz ich konwersja dokonywana będzie na zasadach określonych

w postanowieniach statutów i prospektów informacyjnych funduszy. Każda strona miała być odpowiedzialna za każdą szkodę poniesioną przez drugą stronę w wyniku działania niezgodnego z prawem lub niniejszą umową (§ 5 ust. 1 umowy). W § 6 ust. 1 umowy strony zgodnie ustaliły, że z tytułu wykonania umowy uczestnikowi funduszu przysługuje wynagrodzenie lub świadczenie.

W ust. 2 § 6 wskazane zostało, że towarzystwo będzie wypłacać uczestnikowi funduszu wynagrodzenie obliczane przy zastosowaniu stawki w wysokości

50% wynagrodzenia za zarządzanie funduszem, przy czym towarzystwo miało wypłacać uczestnikowi funduszu wynagrodzenie do momentu, kiedy średnia wartość jednostek uczestnictwa posiadanych przez uczestnika funduszu w danym okresie rozliczeniowym zapisana na rejestrach uczestnika funduszu będzie wynosiła odpowiednio mniej niż 500.000 zł w przypadku funduszu P. oraz 2.000.000 zł w przypadku funduszu P..

W § 27 ust. 1 statutu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty wskazane zostało, że fundusz odkupuje jednostki uczestnictwa na żądanie uczestnika, w każdym dniu wyceny. W § 30 statutu wskazane natomiast zostało, że zbycie przez fundusz jednostek uczestnictwa następuje nie później niż w terminie 7 dni po dokonaniu wpłaty na te jednostki uczestnictwa, chyba, że opóźnienie jest następstwem złożenia wadliwego zlecenia nabycia, zaś odkupienie przez fundusz jednostek uczestnictwa następuje nie później niż w terminie 7 dni po zgłoszeniu żądania ich odkupienia, chyba, że opóźnienie jest następstwem złożenia wadliwego zlecenia nabycia. Do terminów tych nie należy jednak wliczać okresów zawieszenia zbywania lub odkupywania jednostek uczestnictwa. Wypłata jednostek pieniężnych z tytułu odkupienia jednostek uczestnictwa następuje niezwłocznie, począwszy od następnego dnia roboczego następującego po dniu wyceny, w którym miało miejsce odkupienie jednostek uczestnictwa. Wypłata następuje wyłącznie przelewem, na należący do uczestnika rachunek bankowy lub rachunek pieniężny prowadzony przez dom maklerski.

Powódka w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 30 czerwca 2014 r. złożyła pozwanej zlecenia odkupienia jednostek uczestnictwa funduszu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty. I tak:

- w dniu 16 czerwca 2014 r. powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 111, (...) jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia
21.594,35 zł i z datą wyceny 16 czerwca 2014 r.,

- w dniu 17 czerwca 2014 r. powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 99, (...) jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 19.324,77 zł i z datą wyceny 17 czerwca 2014 r.,

- w dniu 18 czerwca 2014 r. powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia (...), (...) jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 283.538,71 zł i z datą wyceny 18 czerwca 2014 r.,

- w dniu 23 czerwca 2014 r. powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 115, (...) jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia
22.622,17 zł i z datą wyceny 23 czerwca 2014 r.,

- w dniu 24 czerwca 2014 r. powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 156, (...) jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia
30.748,11 zł i z datą wyceny 24 czerwca 2014 r.,

- w dniu 25 czerwca 2014 r. powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 427, (...) jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia
83.997,26 zł i z datą wyceny 25 czerwca 2014 r.,

- w dniu 26 czerwca 2014 r. powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 233, (...) jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia
45.837,77 zł i z datą wyceny 26 czerwca 2014 r.,

- w dniu 27 czerwca 2014 r. powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 174, (...) jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia
34.341,23 zł i z datą wyceny 27 czerwca 2014 r.,

- w dniu 30 czerwca 2014 r. powódka złożyła pozwanej zlecenie odkupienia 21, (...) jednostek uczestnictwa o wartości odkupienia 4.289,85 zł
i z datą wyceny 30 czerwca 2014 r.

Pismem z dnia 30 czerwca 2014 r. powódka, powołując się na zapisy

§ 30 statutu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty, wezwała pozwaną do natychmiastowej wypłaty środków pochodzących

z realizacji złożonych przez nią zleceń odkupienia jednostek uczestnictwa funduszu I. P. lub wskazania podstawy prawnej zawieszenia wypłaty tych środków. Jednocześnie wskazała, że do chwili obecnej nie odnotowała na swoim rachunku bankowym wpływu środków pochodzących

z odkupień zrealizowanych w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 27 czerwca 2014 r. o łącznej wartości 542.004,37 zł, jak i nie otrzymała żadnej oficjalnej informacji uzasadniającej zawieszenie wypłat.

Spółka (...) zawiadomiła pozwaną, że nieuregulowanie przez nią wskazanych zobowiązań w terminie 3 dni skutkować będzie podjęciem kroków prawnych w celu wyegzekwowania należności.

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 2 lipca 2014 r. pozwana wyjaśniła, że czasowe wydłużenie procesu oczekiwania na wypłatę środków

z tytułu umorzeń jednostek uczestnictwa funduszu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty wynika z oczekiwania na rozliczenia transakcji sprzedaży aktywów. Wskazała przy tym, że odkupienie jednostek nastąpiło we wskazanym 7 dniowym terminie, natomiast wypłata środków pieniężnych, zgodnie ze statutem I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny

Otwarty, następuje niezwłocznie. Jednocześnie wskazała, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2006 r. (II CSK 293/06) użyty w art. 455 k.c. terminu „niezwłocznie” nie należy utożsamiać z terminem natychmiastowym, termin niezwłocznie oznacza bowiem termin realny, mający na względzie okoliczności miejsca i czasu, a także regulacje zawarte w art. 354 i 355 k.c. Pozwana wyraziła ubolewanie w związku z zaistniałą sytuacją, a jednocześnie wyjaśniła, że część aktywów wyżej wskazanego funduszu stanowią należności od I. 20 (...), do którego trafiły tzw. trudne aktywa z funduszy otwartych (...) S.A. Natura tego typu aktywów sprawia, że transakcje na nich mają w większości przypadków skomplikowany charakter, co z kolei wydłuża czas ich realizacji w związku z sytuacją na rynku. Pozwana wskazała, że dokłada wszelkich starań w celu jak najszybszego rozliczenia transakcji, a wypłaty realizowane są sukcesywnie, w miarę pozyskiwania środków pieniężnych przez fundusz I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty.

W piśmie z dnia 11 lipca 2014 r. pozwana podziękowała prezesowi powódki za spotkanie w dniu 8 lipca 2014 r. i za zrozumienie sytuacji oraz uwarunkowań, które spowodowały czasowe spowolnienie realizacji wypłat z tytułu zrealizowanych umorzeń jednostek uczestnictwa funduszu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty. Zapewniła, że zgodnie z deklaracją złożoną na spotkaniu, dołoży wszelkich starań, aby uregulować swoje zobowiązanie do dnia 15 sierpnia 2014 r.

W dniu 11 sierpnia 2014 r. z konta bankowego I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty wpłynęła na konto bankowe powódki kwota w łącznej wysokości 324.457,83 zł, a następnie, w dniu 22 września 2014 r. – kwota 22.622,17 zł.

Komisja Nadzoru Finansowego w dniu 7 października 2014 r. cofnęła pozwanej zezwolenie na wykonywanie działalności polegającej na tworzeniu funduszy inwestycyjnych, zarządzaniu nimi, pośrednictwie w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa, reprezentowaniu ich wobec osób trzecich oraz zarządzaniu zbiorczym portfelem papierów wartościowych. Decyzji tej nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy, rozpoznając zarzuty od nakazu zapłaty z dnia 16 lipca 2014 r. (sygn. akt X GNe 718/14), stanął na stanowisku, że żądanie pozwu zostało w niniejszej sprawie skierowane wobec właściwej osoby prawnej, zaś argumenty pozwanej dotyczące braku legitymacji procesowej biernej nie zasługiwały na uwzględnienie. Decydujące w tej mierze były bowiem uregulowania art. 64 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 157), z których wynika, że towarzystwo ponosi odpowiedzialność za działania funduszu, a odpowiedzialność odszkodowawcza funduszu jest wyłączona, podczas gdy fundusz inwestycyjny jest samoistną osobą prawną, odrębną od Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych, natomiast działania towarzystwa jako organu funduszu w zakresie swoich kompetencji kwalifikowane są jako działanie samego funduszu.

W ocenie Sądu Okręgowego zasadność dochodzonego roszczenia nie budziła wątpliwości w obliczu poczynionych ustaleń faktycznych, zaś w okolicznościach wpłacenia przez pozwaną kwoty 347.080 zł w ramach realizacji złożonych przez powódkę zleceń odkupu jednostek uczestnictwa funduszu I. P., zachodziły podstawy do przyjęcia, że pozwana dokonała uznania długu. Pozwana w pismach kierowanych do powódki w dniach 2 i 11 lipca 2014 r. dała, zdaniem Sądu, dowód istnienia świadomości tego, że jest zobowiązana względem powódki do wypłaty środków z tytułu umorzeń jednostek uczestnictwa funduszu I. P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty, skoro oświadczyła w nich, że dołoży wszelkich starań w celu jak najszybszego rozliczenia transakcji.

Ze względu na to, że powódka cofnęła pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do łącznej kwoty 347.080 zł wraz z ustawowymi odsetkami, a czynność ta nie była sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie stanowiła obejścia prawa, Sąd Okręgowy na podstawie art. 496 k.p.c. uchylił w tej części przedmiotowy nakaz zapłaty i umorzył postępowanie, zaś w pozostałej części utrzymał tenże nakaz w mocy.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wywiodła pozwana, zaskarżając go w całości i podnosząc następujące zarzuty:

- naruszenia art. 485 § 2 k.p.c. poprzez rozpoznanie roszczenia zmienionego przez powódkę w toku sprawy, podczas gdy taka zmiana

w postępowaniu nakazowym jest niedopuszczalna,

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nieuprawnione przyjęcie, że pismami pozwanej z dnia 2 lipca i 11 lipca 2014 r. pozwana uznała dług

w zakresie roszczenia objętego żądaniem pozwu, jak również wypłaciła powódce kwotę 347.080 zł, podczas gdy ze znajdujących się w aktach sprawy potwierdzeń przelewów wprost wynika, że wpłat tych dokonał Inventum P. (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty, a nie Inventum Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A.,

- nierozpoznania istoty sprawy wskutek oparcia rozstrzygnięcia

na art. 64 ust 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych przy braku dokonania ustaleń faktycznych co do podstaw tej odpowiedzialności, ewentualnie naruszenie wskazanego przepisu poprzez nieprawidłowe przyjęcie, że towarzystwo funduszy inwestycyjnych ponosi odpowiedzialność za każdy przypadek niewykonania (nienależytego wykonania) zobowiązania funduszu inwestycyjnego.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Łodzi do ponownego rozpoznania.

Powódka, odpowiadając na apelację, wniosła o jej oddalenie oraz o zwrot kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja w obliczu bezzasadności podniesionych w niej zarzutów nie mogła spowodować oczekiwanej korekty kierunku zawartego w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcia.

W szczególności na tle pisemnych motywów objętego apelacją orzeczenia nie sposób było dostrzec przejawów stwierdzonego przez skarżącą uchybienia przepisom procedury cywilnej, mającego wynikać z rozpoznania przez Sąd Okręgowy roszczenia zmienionego w trakcie postępowania prowadzonego po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 16 lipca 2014 r. (sygn. akt X GNC 718/14). W tej fazie postępowania, jak trafnie zauważyła skarżąca, nie można występować z nowymi roszczeniami zamiast lub obok dotychczasowych. Zakaz tego rodzaju wynika jednak z art. 495 § 2 k.p.c., nie zaś z obranego za podstawę omawianego zarzutu art. 485 § 2 k.p.c., natomiast analiza prezentowanych przez powódkę okoliczności faktycznych dochodzonego roszczenia – wbrew twierdzeniom apelującej – nie potwierdziła naruszenia powyższego zakazu. Roszczenia pozwu konsekwentnie wywodzone były z faktu poniesienia przez powódkę szkody wskutek określonych działań strony pozwanej (wstrzymania wypłaty kwot należnych z tytułu odkupienia jednostek uczestnictwa w funduszu zarządzanym przez pozwaną), a zatem nie budziło wątpliwości, że roszczenia te miały charakter odszkodowawczy, czemu strona powodowa poświęciła rozważania na 5. Stronie uzasadnienia pozwu. Jedyna ich modyfikacja wiązała się wyłącznie z cofnięciem powództwa co do kwoty zapłaconej w toku procesu. Sam zaś brak oznaczenia podstawy prawnej roszczeń pozwu nie oznaczał, że powódka dokonała w tym zakresie jakiegokolwiek zmiany, zwłaszcza że każdorazowo rolą sądu orzekającego jest dokonanie kwalifikacji prawnej roszczeń, a strona powodowa (nawet reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika) nie ma obowiązku przywołania przepisu, z którego wywodzi odpowiedzialność przeciwnika.

Skarżąca nie wykazała również, by Sąd Okręgowy dopuścił się zarzucanego uchybienia rygorom art. 233 § 1 k.p.c. co do sposobu gromadzenia i oceny materiału dowodowego w zakresie wniosku, że pozwana uznała dług objęty żądaniem pozwu, a tym bardziej, nie zdołała wykazać przełożenia tego rodzaju uchybienia na kierunek rozstrzygnięcia sprawy. Wydaje się zresztą, że nie miało większego znaczenia jurydyczne czynienie rozważań w przedmiocie zakwalifikowania stanowiska pozwanej do instytucji uznania długu (właściwego bądź niewłaściwego), skoro w świetle obu pism (z dnia 2 lipca oraz 11 lipca 2014 r.) pozwana nie zaprzeczyła swej odpowiedzialności w sprawie i nie

zakwestionowała skierowanych przeciwko niej roszczeń. Decydujące znaczenie w tej kwestii miała przede wszystkim treść pisma z dnia 11 lipca 2014r., sporządzonego w imieniu (...) S.A. przez Prezesa Zarządu, w którym wprost zostało złożone przez pozwaną zapewnienie dołożenia wszelkich starań w celu uregulowania istniejącego względem powódki zobowiązania w terminie do dnia 15 sierpnia 2014 r. Przy czym użyto w nim dwukrotnie sformułowania „nasze zobowiązania”. Nie sposób przy tym mówić o innym zobowiązaniu niż to, które wynikało z odkupu jednostek uczestnictwa, zleconego przez powódkę w drugiej połowie czerwca 2014 r. W konsekwencji, wbrew temu, co wskazuje skarżąca, stanowisko Sądu I instancji stanowiło przejaw spójnej i logicznej oceny zgromadzonego materiału dowodowego sprawy oraz wyprowadzenia poprawnych wniosków na okoliczność niekwestionowania przez pozwaną przysługujących powódce należności, którego ostatecznym potwierdzeniem był fakt zapłaty na rachunek powódki kwot w łącznej wysokości 347.080 zł. Choć istotnie przelew powyższej sumy pieniężnej nastąpił z rachunku I. P. (...), skarżąca w reakcji na oświadczenie powódki o cofnięciu pozwu w zakresie odpowiadającym uzyskanej zapłacie nie powołała się na ewentualny brak związku tej zapłaty z uregulowaniem spoczywającego na niej zobowiązania, by obecnie móc wywodzić z niego bezpodstawność stwierdzonego przez Sąd Okręgowy uznania długu.

Niezależnie od powyższego, w niniejszej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki odpowiedzialności pozwanej, której podstawę stanowi

art. 64 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U.

z 2014 r., poz. 157, t.j.). Przewidziana w tym przepisie odpowiedzialność odszkodowawcza towarzystwa funduszy inwestycyjnych wobec uczestnika funduszu w związku z nieprawidłowym wykonywaniem zarządu aktywami tego funduszu jest odpowiedzialnością za szkodę z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, na warunkach tożsamyh z tymi, które reguluje art. 471 k.c. (wyrok SN z dnia 23 października 2014 r., I CSK 609/13, OSNC 2015/10/122, Biul.SN 2014/12/14, M.Prawn. 2015/18/985-986). Szkada powódki została natomiast wykazana, jako *damnum emergens* i wynikała

z braku realizacji odkupu i wypłaty należnych powódce środków, wykazanych co do wysokości za pomocą załączonych do pozwu dokumentów (zatytułowanych jako „potwierdzenie odkupienia”), których treść nie była przez pozwaną kwestionowana. Nie było także wątpliwości co do spełnienia pozostałych przesłanek odpowiedzialności pozwanej, a w szczególności przesłanki zawinienia, wystarczająco wykazanej na potrzeby tej sprawy za pomocą decyzji Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 7 października 2014 r., pozbawiającej pozwaną licencji na prowadzenie działalności związanej z tworzeniem i zarządzaniem funduszami inwestycyjnymi. Jako, że całokształt działalności pozwanej został oceniony negatywnie i spotkał się z surowymi konsekwencjami na przyszłość, a przede wszystkim przyczynił się do szkody powódki, która nie uzyskała należnych jej środków za jednostki uczestnictwa w funduszu zarządzanym przez pozwaną, nieuprawnione było oczekiwanie skarżącej, że Sąd Okręgowy ustali poszczególne zachowania, które do tej szkody doprowadziły. Sąd Okręgowy w każdym razie nie miał obowiązku

w tym zakresie i mógł poprzestać wyłącznie na ocenie zawinienia w kontekście wspomnianej decyzji. Z przedstawionych względów nie sposób było przychylić się do stanowiska skarżącej, że Sąd Okręgowy nie rozpoznał istoty sprawy

w sposób mający uzasadnić uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W tym stanie rzeczy zarzuty podniesione przez skarżącą nie zasługiwały na uwzględnienie, stanowiąc jedynie powtórzenie argumentacji prezentowanej przez nią w postępowaniu przed Sądem I instancji. Sama zaś apelacja, jako wyraz polemiki z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami tego Sądu, podlegała oddaleniu po myśli art. 385 k.p.c. również w zakresie kwestionującym zawarte

w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Skutkiem oddalenia apelacji było zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki należnej jej tytułem zwrotu wynagrodzenia pełnomocnika kwoty

2.700 zł, o czym Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw.

z § 6 pkt 6 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 in principio rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.).